

ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΕΠΙΚΛΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ

"Όταν ό ήλιος ανεπτάζεται από σύννεφα, ιδίως τόν χειμώνα, τή παιδιά συνιθίζουν νά τού άποτεινουν διάφορες εύχες γιά νά ξαναγίη και νά φωτισή τόν κόσμο. Ή εύχες αυτές ποικιλούν, ανάλογως τών μερών. Στην Κρήτη λ. χ. λένε τούς ακόλουθους στίχους :

"Έβγα, ήλιε, νά λιαστώ
και κουλούρια σου βαστώ
μέ τό μέλι, μέ τό γάλα,
μέ τή σιδεροκουτάλα,
κι' ένα βωδι φροντωτώ
κι' ένα γάιδάρο κοντώ
κι' ένα σκύλο δαγκανιάρη
κι' έναν πότηρο κρασί
νά τό πίνης τό Γεννάση
μέ τό μπάρμπα μόν τό Γιάννη!...

Σέ μία άλλη περιφέρεια της Κρήτης λένε πάλι :

"Έβγα ήλιε καφουράχη, κάφε και τήν ιδική μου
κάφε τού βοσκου τή ράχη, νά σου δώσω τήν εύχή μου.

Στίς Άγιορείδες της Κεφαλονδας λένε τό εξής τετράστιχο :

"Έλα, ήλιε, πύρωσέ με
και κουλούρια φρωτισέ με
ν' ανεβώ στα κεραμίδια
νά σ' άνάψω τά καντήλια.

Στή Φιλιππούπολη συνιθίζουν νά λέν τό εξής :

"Ηλιε μου, κύρ - "Ηλιε μου,
βάρ' τά σημαντήρια σου
να λιαστούν οι σκλάβοι σου
και τά σκλαδοπούλια σου.

Στή Νάξο :

"Έβγα, έβγα, ήλιε μου,
πυροκοκαλίη μου,
πύρωσε τά κόκκαλά μου
νά σου δώσω τόν παρα ό μου.

Στήν Κόρινθο :

"Ηλιο μου, παραήλιο μου,
χρυσό μου παλληκάρη,
έβγαλε τά μαύρα σου
και βάλε τά χρυσά σου.

Στή Σάμο :

"Έβγα, ήλιε, μία χαρά
σαν τού Μάρκου τά παιδιά
όπου είν' στήν πυροστία
και μοράζουν τή δουλειά.

Στίς Κυζιάδες :

"Έβγα, ήλιε, πύρωσέ με
και κουλούρια τασέ με,
μέ τό μέλι, μέ τό γάλα,
μέ τήν άργυρή κουτάλα.

Στή Σιάτιστα, τέλος, της Μακεδονίας λένε :

"Ηλιε μου, προσήλιε μου,
άναψε τά καντήλια σου,
νά πυρωθούν οι Χριστιανοί
κι' οι Τούρκοι νά ψηφθούν.

χάιως από δώ, όταν σάς εβδα νά χαμογέλατε, ένώ ό φοιτητής αυτός οδοντίατρος σάς εβδανάζε... Μέσα σ' αυτό τό πράγμα υπάχει κάποιο μυστήριο... Σάς παρακαλώ, εξηγήσατέ τό μου...

Ή φοιτήτρια γυναίκα κοκκίνισε κι' άρχισε νά τραυλιζή σαν ένοχη. "Όμιλόγησε στό τέλος ότι υπέφερε φοιτά, μά ότι ό οδοντίατρος τήν επλήρωνε..." Έπειτα μίλησε γιά τόν Πετράζο τής, ό όποιος από όζτώ ήμερών ήταν καλύτερα.

— Φοβάμαι μόνο — πρόσθεσε στό τέλος — γιατί θά τελειώσουν γρήγορα τά δόντια μου...

Στό βλέμμα τής άγναντοβόλισε τόσο ή μητρική αγάπη και άφοσίωσις, όστε ό γιατρός έμεινε κατάπληκτος. Κότταξε μέ θαυμασμό τήν ύπεροχη αυτή μητέρα και ζήτησε να δή τό μικρό Πετράζο.

Έλεε πώς γρήγορα θά γινόταν έντελώς καλά και πώς θά ξαναγέριζε νά τούς δη τήν άλλή μέρα.

— Δέν θά ήπτε τίποτε στόν άνδρα μου ; ρώτησε ή Ζοζέττα.

"Έκείνος χαμογέλασε κι' έμυρε.

Τήν άλλή μέρα ξαναγέρισε, φροντίζοντας μαζί του χίλια φράγκα.

Τά έβρισε στη Ζοζέττα και τής ελεε :

— Νά χίλια φράγκα... Δηγηθήκα τήν άφοσίωσί σας και τό θάρος σας σέ μερικές μητέρες πιο εντιχιχημένες από σας, ή όποιες θέλησαν νά σας βοηθήσουν... Μέ τό ποσόν αυτό θέλ' περιποιηθήτε τό μικρό Πετράζο και άμα έ-ξαντηλήθ' άνάβητε νά μέ ξαναβήτε και θά φροντίσω νά σας βοηθήσω άκόμη καλύτερα...

Μιά βαθεία χαρά φώτισε τά χαρακτηριστικά τής Ζοζέττας και μισάνοιξε τά χείλη τής σ' ένα φωτεινό χαμόγελο. "Άλλομονο όμως!... ή σεριά τών μαργαριταριών τής ήταν τόσα σακατεμένη, μά ή όμορφιά τής ψυχής τής άντανάλωσε στο πρόσωτό τής.

— Κυρία, ελεε τότε ό γιατρός μέ θαυμασιό, ποτέ μου δέν εβδα γυναίκα μέ όμορφότερο χαμόγελο από τό δικό σας...

PIERRE SALES

ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ή Σπανδωνής και τά ξενύχτια του. Ποιός έχει τό ρεκόρ. Ή κ. Ευστρατιάδης και τά άρβρα του «Σαρίπ». Ή κ. Τσάκωνας και τά συνοικέσια. Πώς πάντρεψε 59 δεσποινίδες!... 260 βραβεία!... Ή θαυμασμός του κ. Βενιζέλου. Ή άπορία τής κ. Παρρέν. Τά... φρένα τής άτρωμηχανής. Ένας χαρακτηρισμός του Κενδυλάκη κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ή μαζαρίτης δημοσιογράφος Ν. Σπανδωνής ήταν ένας από τούς πιο μεγάλους ξενύχτηδες τών Άθηνών.

Έκωνότο πάντοτε ότι :

Τού ήταν άδύνατο νά κοιμηθί, άν δέν είχαν κοιμηθί όλοι οι άλλοι... Άθηναίοι!...

Λένε, έν τούτους, ότι τόν τρομερό αυτό ξενύχτη τόν ξεπέρασε ό κ. Γρηγ. Ευστρατιάδης, ό σημερινός διευθυντής τού «Σαρίπ». Πώς ;

Άπλοστάσια, ό κ. Ευστρατιάδης ποτέ δέν γράφει τό άρβρο του, άν δέν σημαίν ή... τούτη ποιήν!

"Ετσι τό «Σαρίπ» έχει τό φρεσότερο άρβρο τής ήμέρας. ***

Ένθουσιόσε τόν άλλοτε έπαισιότη τού Βενιζέλου, τόν κ. Μάνο Τσάκωνας, άξιωματιόν τής Χοροφυλάξης!...

Ή κ. Τσάκωνας λοιπόν είχε τήν καλή και φιλόνηοτη συνήθεια νά ζώνη συνοικέσια στα ζωρίτια τών φίλων του οιοζογετιών κι' έπειτα νά τά στεφανώνη ό ίδιος.

Μέχρι σήμερα ό κ. Τσάκωνας έχει στεφανώσει 59 νέες κι' έχει βαπτίσει παραπάνω από 260 παιδιά!...

Ή κ. Βενιζέλος, θαυμάζοντας τό ρεκόρ αυτό, έλεγε πολλές φορές :

— Αύτός ό Τσάκωνας είνε ίσωνός νά παντρήη και τόν... Πάπα!...

Και δέν επάντρεψε μέν ό Τσάκωνας τόν Πάπα, επάντρεψε όμως έναν... Φαγοζωολόγη, όταν ήτανε στη Γαλλία!...

Λένε ότι πρό έτών, μία ήμέρα, ή κ. Παρρέν έλεγε σ' έναν κιάλο φίλον τής και όμοιδεατόν τής :

— Είμαι άνο-ζάτο σήμερα... Άρχισα ένα διήγημα, ένα γράμμα, ένα ζέικ και μία κάλσα... Και δέν έξωφ τό νά πρωτοτελειώσω.

Κατά τό Μάρτιο τού 1912, μία άτιμομηχανή τού σιδηροδρόμου τής Β. Α. Ελλάδος, έκτρομασθεύσα, έπεσε από τήν αποβάθρα στη θάλασσα.

Ή όποδιόκτητης τής χοροφυλάξης Αιτωλικού, τηλεγραφήν τήν ειδήσι στην Κυβέρνησι, ανέφερε ότι «έπαισε ή ά-τιμομηχανή στη θάλασσα, διότι έπαθε... διασάλευσιν των... φ ρ ε ν ω ν τής!»

"Ήθελε νά πη, βέβαια, ότι αεταθε βλάβην τού φρένου τής». ***

Ή μαζαρίτης Κορυδαλλής, βλέποντας μία μέρα νά τερνάη τόν δοντοϊατρό Μπουσιάνη, έναν από τούς λίγους δοντοϊατρούς τών παλιών μερών άλλα άλισθητόν Άθηνών, ελεε :

— Νά ένας πού τρώει μέ τά... δόντια τών άλλων!... ***

"Όταν ό Βενιζέλος κλητήροσε τήν πρώτη Κυβέρνησι στα 1912 από τούς Γουράνην, Λάμπρον Κορομηλιάν, Ν. Δημητριάδην, Ρέπουλην, Άλεξάνδρη και Μπενάχη, μία έφημερίς είχε τήν έμπνευσι νά ρωτήη τούς τότε λογίους ποιά ιδέα έχουν γιά τό νέο Ύπουργείο και χωριστά για κάθε Ύπουργό.

Μεταξν τών άλλων ό κ. Γεώργ. Α. Κορομηλιός έδωσε τούς εξής χαρακτηρισμούς γιά τούς Ύπουργούς :

Γιά τόν μαζαρίτη ήλιο τόν Λάμπρον Κορομηλιάν, Ύπουργόν τότε τών Οιοζογετιών, ελεε :

— "Αν τόν ρωτήσε γιατί είνε οιοζονομολόγος, θά σας άποκριθί ότι επλήξεν ός πρεσβυτήης, και άν τόν ρωτήσετε γιατί έγινε διπλωμάτης θά σας άποκριθί ότι εβαφθήκε νά είνε κομφορτανε!...

Γιά τόν μαζαρίτη Ρέπουλη ελεε τά εξής :

— Ό κ. Ρέπουλης άποτελει έκπροσώπησι τής ύπονηής και τής ά-διαφορίας. Έγινε Ύπουργός διότι τού ελαπε νά γίνη. "Όπως θά γινότανε Μητροπολίτης, άν τού έλεγαν νά γίνη Μητροπολίτης.

Γιά τόν κ. Άλεξάνδρη :

— Ό κ. Άλεξάνδρης είνε ίσως καταλληλότατος γιά κάθε άλλο, από κείνο στο όποιο άναμηνέται.

Γιά τόν μαζαρίτη Μπενάχη :

— Γιά τόν Μπενάχη δέν έχω νά ειπω τίποτε γιατί αυτός μοιάζει μέ τά εντιχη έθνη και τάς εντίμους γενναίας, πού δέν έχουν ιστορίαν.

Γιά τόν Κυρ. Μαυρομηλιάν :

— Είνε άνθρωπος πού έχει τύχη. "Όσα δέν έφερε ό χρόνος γι' αυτόν, τά έφερε μία και μόνη στιγμή!...

